

חודש אלול

חזקת און עצות ווי אזוי אויסצוגיין ריכטיג
די טעג פון 'חודש אלול'
געפלאכטן מיט שיינע לימודים
וואס מען קען מיט נעמען אויף א גאנץ יאר.

אלול

לצלח; וואויל איז דעם וואס רעכט אפ די טעג מיט גרויס שמחה,
וועט ער האבן א גוט געבענטשט יאר.

סדר לחודש אלול

דאס וויכטיגסטע זאך איז זיך מאכן א סדר, וואס גיי איך
טון חודש אלול? וויפיל גיי איך לערנען? וויפיל גיי איך עוסק
זיין אין דאווענען אין זאגן תהלים וכדומה? ווייל מוהרנ"ת ז"ל
האט געזאגט: "עס קומט אלול, מען ברענט און מען ברענט,
און מען טוט נישט גארנישט"; אן ישוב הדעת קוקט מען אזוי
אויס, מען קאכט זיך: "אלול... אלול..." און ביים סוף טוט מען
גארנישט.

על כן מאך זיך א סדר ווי אזוי די טעג פון 'חודש אלול'
זאל דיר אריבערגיין, ערשטנס זאלסטו אנהאלטן דינע שיעורים
פון א גאנץ יאר אין לערנען מקרא, משנה, גמרא און מדרש, און
לכבוד חודש אלול זאלסטו אריבערגיין גאנץ תנ"ך, פון אנהייב
ביזן סוף, דער הייליגער רבי האט געזאגט מיר זאלן דאס טון
אום חודש אלול (שיחת הר"ן, סימן רנא), אויך זאלסטו זאגן תיקוני
זוהר, דער רבי זאגט (שם, סימן רצד), פון דעם וואס אידן בלייבן
חודש אלול אין שול נאכן דאווענען זאגן תיקונים, פון די זיסע
ניגון וואס מען זאגט תיקונים, און פון דאס וואס מען פארזוימט
זיך פון דעם - ווערט אין הימל גאר גרויסע זאכן.

ליבער ברודער, אז דו וועסט דאס מקיים זיין - וועסטו
האבן א שיינע 'חודש אלול', דו וועסט נישט אויסקוקן ווי די
אלע פארלירענע וואס פאטשן מיט די הענט: "אלול... אלול..."
- און טוען גארנישט, דו וועסט קומען צום גרויסן יום הדין
אנגעגרייט מיט א ריכטיגע תשובה.

ביזנות

ווען עס קומט 'חודש אלול' פירן זיך אסאך מענטשן
עוסק צו זיין אין פאסטן און אין מאכן סיגופים, מען טוט אלעס

ווען מיר גייען אריין אין די טעג פון אלול דארפן
מיר זיך זייער פרייען אז מיר האבן א גאנצע חודש צייט זיך
אנגעגרייטן צום יום הדין; עס זענען דא מענטשן וואס ווילן
נישט זיין אין די צייט, זיי ווילן זיך זען נאך די הייליגע טעג,
דאס נעמט זיך פון א טעות, זיי מיינען אז 'חודש אלול' איז אן
אנגעצויגענע צייט, און דערפאר קענען דאס א טייל מענטשן
נישט פארנעמען, מען וויל אנטלויפן, מען וויל די טעג זאלן שוין
וואס שנעלער אריבער גיין. ליבער ברודער וויסן זאלסטו די טעג
זענען נישט קיין אנגעצויגענע טעג, די טעג זענען רחמנות טעג,
די טעג זענען ימי הרחמים והרחון, 'ידו פתוחה לקבל שבים',
דעם אייבערשטנס האנט איז אויסגעשטרעקט פאר אלע וואס
טוען תשובה, יעדער קען פאררעכטן אלעס וואס מען דארף
פאררעכטן, דער אייבערשטער ווארט אויף אונז, מיר זאלן
קומען צו אים, אים איבערבעטן און תשובה טון.

וואויל איז דעם וואס ניצט אויס די טעג פון 'חודש
אלול' מיט תשובה און מיט מעשים טובים, ער פרייט זיך און
האפט אז דער אייבערשטער פרייט זיך מיט וואס מיר טוען און
האט אונז ליב; ווייל אזוי ווי אלע מצות דארף מען טון מיט
שמחה, דארף מען אויך טון די מצוה פון תשובה מיט שמחה,
מען דארף זיך פרייען אז מיר זענען דעם אייבערשטנס קינדער,
און אז מיר קענען זיך צוריק קערן און אלעס פאררעכטן, און
חס ושלום האבן עצבות און מרירות, ווייל די ערשטע זאך
ווען מען טוט תשובה, מען הייבט אן דינען דעם אייבערשטן -
איז זיך צו דערווייטערן פון עצבות און פון מרה שחורה, דער
אייבערשטער האט זייער פיינט עצבות ומרה שחורה, דאס איז
פון די סטרא אחרא רחמנא לצלח (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מח),
און דאס איז די סימן צי מען איז ביי די קדושה אדער ביי די
אנדערע זייט; אויב מען איז פרייליך - איז מען ביי די קדושה,
און אויב מען איז בעצבות - איז מען ביי די נישט גוטע רחמנא

על פן ליבער ברודער, הארציגער חבר, ניץ אויס די טעג פון 'חודש אלול' מיט זיך מתבודד זיין צום אייבערשטן, און זיך מתוודה זיין, בעט דעם אייבערשטן ער זאל זיך מוחל זיין און ער זאל דיר העלפן ארויס צו קריכן פון אלע פגמים און פון אלע שלעכטע רגילות, בפרט פון פג"ה רחמנא לצלן.

ניץ אויס די טעג פון דעם חודש, דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן פז), אז אין דעם חודש קען מען מתקן זיין דעם חטא; אויך א גאנץ יאר קען מען פאררעכטן, אבער דער חודש קומט אראפ פון הימל פאר יעדן איד א גרויסער כח זיך צו קענען שטארקן אויף די נסיון, און צו קענען אלעס פאררעכטן.

תשובה אלול

א גאנץ יאר קען מען תשובה טון, ווען אימער א מענטש בארעכנט זיך אויף זיינע נישט גוטע מעשים - קען ער תשובה טון, אבער נאך מער איז יעצט ווען עס קומט 'חודש אלול'; יעצט איז אסאך מער מסוגל צו קענען תשובה טון, די גאנצע חודש זענען די טויערן פון הימל אפן, עס שיינט די י"ג מידות של רחמים, דער אייבערשטער שטייט און ווארט מען זאל תשובה טון, 'ידו פשוטה לקבל שבים' זיין רעכטע האנט איז אויסגעשטרעקט צו אלע וואס טוען תשובה.

על פן זאלסטו אויסניצן די טעג פון 'חודש אלול' מיט גוטע זאכן, בעיקר זאלסטו אין די טעג זאגן תהלים, פרוביר צו זאגן דעם "יום תהלים" יעדן טאג, און אז דו קומסט נישט אן דאס צו טון, זאלסטו זאגן ויפיל עס איז דיר שוין, ווייל זאגן תהלים איז מסוגל צו תשובה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה", ווער עס וויל זיך צוריקקערן צום אייבערשטן זאל זאגן תהלים, ווייל תהלים איז מסוגל צו תשובה; "וזה שאנו רואין, שפימי תשובה, דהינו באלול ועשרת ימי תשובה, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה כנ"ל", אזוי ווי מען זעט אין די טעג פון אלול און עשרת ימי תשובה זענען אלע עוסק אין זאגן תהלים, ווייל דאס איז מסוגל צו תשובה, "ועל כן, הוא דבר גדול מאד לעסק תמיד באמירת תהלים, כי תהלים הוא התעוררות גדול מאד מאד להשם יתברך, אשרי שיאחז בו", דערפאר איז א גרויסע זאך שטענדיג עוסק זיין אין זאגן תהלים.

אויך זאלסטו אין די טעג גיין צו קברי צדיקים, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות צדיק, סימן קעג): "על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות, אף על פי שאינו ראוי לכך", אפילו דער וואס איז נישט ראוי מען

צו פאררעכטן וואס מען האט געטון דעם גאנצן יאר; מיר האבן נישט קיין כח צו תעניתים און סיגופים, מיר זענען צעבראכענע און צעקלאפטע מענטשלעך, און אויך האט דער הייליגער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תצא) מיר זאלן נישט פאסטן, (מיר פאסטן נאר די טעג וואס די הייליגע חכמים האבן קובע געווען צו פאסטן); וואס קענען מיר טון צו פאררעכטן וואס מיר דארפן פאררעכטן? דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ו): "עקר התשובה כשישמע בזיונו, ידם וישתק", דורך שווייגן און נישט ענטפערן ווען מען ווערט פארשעמט; דאס איז מכפר, דאס טוט פארצייען אסאך שטערקער ווי פאסטן און זיך פייניגן.

על פן זאלסטו זיך פארנעמען יעצט אין די טעג פון 'חודש אלול', אויב דו באקומסט א בזיון - איינער זאגט דיר עפעס שארף אדער פארשעמט דך - נישט צו ענטפערן, דאס אננעמען מיט שמחה, גלייבן באמונה שלימה אז פון הימל האט מען דיר דאס געשיקט פאר א תיקון, אנשטאט דו זאלסט דארפן פאסטן; דאס וועט זיין במקום פאסטן, און אזוי וועסטו אלעס מתקן זיין.

זיכער אויב דיין טאטע מאמע זאגן דיר עפעס, דו שפירסט ווי דו ווערסט פארשעמט פון זיי, אדער דיין ווייב זאגט דיר אריין און דו שפירסט זיך אנגעפאטשט - זאלסטו חס ושלום נישט ענטפערן, זיי עס מקבל בשמחה עצומה, דאס וועט זיין פאר דיר די גרעסטע תיקון, און דו וועסט זוכה זיין צו א גוט געבענטשט יאר, א זיס יאר, א ליכטיגע יאר מיט אלע ישועות.

בזיונות פון זיך אליינס

אויך דער מענטש וואס האט נישט קיין בזיונות קען זוכה זיין צו די גרויסע תיקון - דורך אפשטוינגן אויף די אייגענע בזיונות; דאס הייסט, ווען מען ווערט פארשעמט פון זיך אליינס, מען זעט זיך ווי א דורכפאל, אז מען האט שוין אזויפיל מאל אנגעהויבן נייע קבלות טובות, שוין אזויפיל מאל צוגעזאגט אז מען גייט מער נישט טון עבירות - און מען פאלט אראפ; מען זעט זיך זיין אזוי ווייט, מען ווערט פארשעמט פון זיך אליינס, און מען וויינט זיך אויס צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, יעדע מאל זאג איך צו אז איך גיי מער נישט פוגם זיין, איך גיי מער נישט זינדיגן, און אלץ פאל איך צוריק, און איך ווער נאר ווייטער און ווייטער פון דיר, אבער גלייב מיר אז איך גיי טאקע זיין גוט וכו'"; אזא איינער איז אויך זוכה צו: 'ישמע בזיונו, ידם וישתק'; ווייל די הייליגע חכמים זאגן (ברכות יב:): "כל העושה דבר עבירה ומתביש בו", דער וואס האט געזינדיגט און ער שעמט זיך פון וואס ער האט געטון - "מוחלין לו על כל עונותיו", איז דער אייבערשטער אים מוחל אויף אלע עבירות.

ש'אול', מען איז אַראָפּגעפאלן אין ש'אול תחתית רחמנא לצלן. 'הנף', איז דער אייבערשטער אויף דא מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר, און נאר אזוי קען מען מצליח זיין אין עבודת השם, נאר אז מען האט די ביידע הקדמות - קען מען אויסניצן די טעג פון 'חודש אלול' מיט דאווענען און לערנען און טון גמילות חסדים, אלץ פרוכירן צו טון מער און מער, און אויף ווען מען זעט זיך אזוי ווייט, מען איז אזוי אַראָפּגעפאלן, דארף מען געדענקען: "דער אייבערשטער איז מיט מיר, און אויף 'איך' קען נאך זוכה זיין צו פאררעכטן און צו ווערן נאנט צום אייבערשטן".

תשובה ותפלה וצדקה

ליבער ברוך דער, ראש השנה און יום הכפורים ביים דאווענען, ביים זאגן: "ונתנה תוקף" - טוען אלע שרייען מיט א שטארקע התעוררות: "ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רע הגזירה", דורך תשובה, דורך תפלה און דורך צדקה - נעמט מען אוועק אלע שלעכטע גזירות; אוודאי איז גוט נתעורר צו ווערן ראש השנה און יום הקדוש, אבער מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט, ווער עס האט שכל ווארט נישט אויף ראש השנה און יום הכפורים, עס זאל זיין אויפן מענטש א שלעכטע גזירה חס ושלום און דארפן דעמאלט דאס מבטל זיין, דער וואס האט שכל ניצט אויס די טעג פון 'חודש אלול', מיט 'תשובה' ער טוט תשובה, און איז עוסק אין 'תפלה', און געבט 'צדקה'; ווייל די דריי זאכן דארף מען טון א גאנץ חודש אלול, די זאכן זענען מרומז אין די ווארט 'אלול' (קיצור שלחן ערוך סימן קכח, סעיף א), 'תשובה' איז מרומז אינעם פסוק (דברים ל, ו): "ומל'ה' אלקיך את' ל'בבך ואת' ל'בב זרעך", וואס איז ראשי תיבות 'אלול', חודש אלול איז די צייט פון 'תשובה'; 'תפלה' איז מרומז אינעם פסוק (שיר השירים ו, ג): "אני' ל'דודי ו'דודי לי'", וואס איז ראשי תיבות 'אלול', אין דעם חודש דארף מען עוסק זיין אין תפלה, דאווענען צום אייבערשטן און זאגן תהלים, בעטן פאר א גוט יאר, אין בעטן אויסצומעקן אלע עבירות וואס מען האט געטון; און 'צדקה' איז מרומז אינעם פסוק (אסתר ט, כב): "איש' ל'רעהו ומתנות' ל'אבנים", וואס איז ראשי תיבות 'אלול', אין דעם חודש דארף מען עוסק זיין אין די מצוה פון געבן צדקה.

וואויל איז דעם מענטש וואס ווארט נישט אויף די לעצטע מינוטן, ער ניצט אויס די 'חודש אלול' אזוי ווי עס דארף צו זיין, מיט 'תשובה', 'תפלה' און 'צדקה'; וועט ער זוכה זיין צו 'מעבירין את רע הגזירה', ער וועט אוועק נעמען אלע גזירות רעות, און זוכה זיין צו א גוט געבענטשט יאר.

זאל אננעמען זיינע תפלות, אבער ביי קברי צדיקים איז זייער מסוגל אז אלע תפלות זאלן ווערן אנגענומען; זיי מתפלל פאר דיר און פאר דיין משפחה, עס זאל ענק קומען א גוט יאר, עס זאל זיין: 'תכלה שנה וקללותיה', די יאר מיט די צרות זאל זיך ענדיגן, 'תחל שנה וברכותיה', עס זאל קומען א זיסע יאר מיט ישועות און רפואות, ווייל אזוי ווי איינער וואס עס ווארט אים א משפט, עס ווארט אים תפיסה אדער ערגערס רחמנא לצלן, וואס טוט ער? ער לויפט צו קברי צדיקים, ער רייסט איין ביי קברי צדיקים, ער בעט ביי די צדיקים זיי זאלן מליץ יושר זיין וכו', אזוי אויף יעצט 'חודש אלול', ווען עס ווארט אונז אלע א גרויסע משפט, מען גייט אלעמען משפט'ן, מי יחיה ומי ימות, ווער וועט פארשריבן ווערן צו לעבן און ווער וועט פארשריבן ווערן צו טויט, און אזוי ווייטער אלעס וואס פאסירט דורכאויס די יאר, אלעס משפט מען אין ראש השנה, דארף מען אויסניצן די חודש מיט זאגן תהלים און גיין מתפלל זיין ביי קברי צדיקים און טון גוטע זאכן אז מיר זאלן אלע ארויסגיין זכאי בדין, אמן ואמן.

בקי ברצוא, בקי בשוב

ווען עס קומט 'חודש אלול' ווערט יעדער איד זייער נתעורר צו תשובה, יעדער איינער זוכט א וועג ווי אזוי צו ווערן נאנט צום אייבערשטן; דארף מען וויסן אז דער עיקר וועג צו תשובה איז צו זיין: "בקי ברצוא, ובקי בשוב", 'בקי ברצוא', מען דארף וויסן ווי אזוי מען גייט אלץ העכער און העכער, און אז וויפיל מען טוט אין עבודת השם דארף מען אלץ בענקען, וועלן און גלוסטן - צו טון נאך מער, און אויף דארף מען זיין 'בקי בשוב', מען דארף וויסן אז אויף ווען מען פאלט אראפ, מען זעט זיך אזוי ווייט פון יעדע סארט מדריגה פון קדושה, אויף דארט איז דער אייבערשטער, און אויף אזא מענטש קען זוכה זיין - אויב ער וועט זיך נישט מייאש זיין - צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ו): "וכשרוצה אדם לילך בדרך התשובה", ווען מען וויל זיך צוריק קערן צום אייבערשטן, "צריך להיות בקי בהלכה", דארף מען זיך גוט אויסקענען ווי אזוי מען גייט, "וצריך להיות לו שני בקיאות", צו האבן די צוויי הקדמות, "הינו בקי ברצוא, בקי בשוב", פון בקי ברצוא און בקי בשוב, סיי ווען מען איז מצליח אין עבודת השם, מען קוקט זיך אן ווי מען איז שוין הויף, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קלט, ח): "אם אסק שמים", אפילו איך בין אין הימל, דאך דארף איך בענקען צו גיין נאך העכער, 'שם אתה', דער אייבערשטער איז נאך העכער, און סיי ווען עס איז 'ואציעה

שידוך

איינע פון די זאכן וואס מען קען פועל'ן 'חודש אלול' – איז א שידוך, ווייל דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן פז), אז אין די פונות פון 'חודש אלול' ליגט די סוד פון טרעפן א שידוך, און דאס איז מרומז אינעם פסוק (בראשית כה, ח): "וַיֵּאָם לֵאמֹר תֵּאֲבֹהָהָ אִשָּׁה לְלֶכֶת אִתִּי", וואס איז ראשי תיבות 'אלול', און אינדערמיט איז דא די ווערטער: 'תאבה האשה', ווייל דורךדעם וואס מען טוט תשובה אין חודש אלול, מען פאררעכט אלעס וואס מען האט פוגם געווען – טרעפט מען די שידוך.

על כן ליבער ברודער זאלסטו אויסניצן די טעג פון 'חודש אלול' צו בעטן דעם אייבערשטן צו טרעפן דיין שידוך, בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר מוחל זיין אויף אלעס וואס דו האסט פוגם געווען, טענה זיך, זאג: "הייליגער באשעפער איך ווייס אז מיין שידוך איז נאכנישט געשען צוליב מיינע חטאים אין וואס איך פאל כסדר אראפ, איך בין פוגם בבית רחמנא לצלן, און דאס האלט אפ מיין שידוך, אזוי ווי דער הייליגער זוהר זאגט (תיקון יח, דף ל): 'חובא דא', די עבירה, גרים דנטיל אחר בת זוגיה', איז גורם אז א צווייטער כאפט אויס די שידוך, אבער הייליגער באשעפער, אזוי קען איך נישט תשובה טון, איך דארף חתונה האבן צו קענען זיין אפגעהיטן און הייליג, כל זמן איך בין א פלג גוף פאל איך כסדר צוריק אין די נישט גוטע מעשים", אזוי ווי דער הייליגער צדיק רבי וועלוול זבאריזשער זכותו יגן עלינו האט געזאגט פארן אייבערשטן ווען זיין פערד און וואגן האט זיך אמאל איבערגעדרייט אין א קאלטע רעגנדיגע נאכט, דער צדיק האט געזען אז ער איז אליינס, און די פערד איז אים אריינגעפאלן אין א גרוב, האט ער געזאגט: "רבנו של עולם איך ווייס פארן וואס דאס האט פאסירט מיט מיר, ווייל דו ווילסט איך זאל תשובה טון, אבער רבנו של עולם, דא קען איך נישט תשובה טון, דא איז קאלט און נאס און טונקל, ברענג מיר אהיים, דארט זאג איך דיר צו אז איך וועל תשובה טון", אזוי זאלסטו זאגן פארן אייבערשטן: "רבנו של עולם, אזוי קען איך נישט ווייטער, איך דארף חתונה האבן, איך דארף א שמירה, איך דארף א חומה, איך זאג דיר צו רבנו של עולם, אז איך וועל טרעפן מיין שידוך, איך וועל חתונה האבן – וועל איך תשובה טון, איך וועל קיינמאל נישט מער זינדיגן".

אז דו וועסט זיך מתבודד זיין, דו וועסט טענה'ן צום אייבערשטן, דו וועסט חרטה האבן און זיך פארנעמען צו זיין ערליך, זאגט ווייטער דער זוהר (שם): "ועם כל דא, אם חזר בתשובה וישב ורפא לו, ויהיב ליה בת זוגיה", טרעפט מען די שידוך.

שלום בית

אויף איז 'חודש אלול' מסוגל צו האבן שלום בית, ווייל דורךדעם וואס מען טוט תשובה – ווערט די ווייב איבערגעדרייט צום גוטן, בבחינת (יבמות סג): "זכה, עזרתו"; די גאנצע שלום בית איז געוואנדן אין קדושת היסוד, אויב מען איז פוגם חס ושלום, אפילו מען האט געטראפן א שידוך – איז נישטא קיין שלום בית, בבחינת (שם): "לא זכה, כגידו"; וואס דער מאן וויל – וויל די פרוי פארקערט פון אים, און מען קריגט זיך טאג און נאכט.

דערפאר, יעצט אין 'חודש אלול' קען מען זוכה זיין צו באקומען אן אמת'ע שלום בית דורךדעם וואס מען טוט תשובה, מען פאררעכט וואס מען האט פוגם געווען, דורך זיך היטן די אויגן, נישט קוקן קיין עבירות, און נישט טון חס ושלום קיין עבירות, און דער עיקר – דורך זיך מאכן א שיעור קבוע צו לערנען יעדן טאג תורה, און מקפיד זיין צו דאווענען די דריי תפלות שחרית מנחה און מעריב מיט מנין דוקא, און דורך פארמערן צו טון גמילת חסד מיט אנדערע, בפרט אין שטוב מיט די ווייב און קינדער, העלפן די ווייב, זיך נישט זוכן תירוצים ארויסצוגיין פון שטוב – דאן באקומט מען צוריק די שלום בית.

דער הייליגער רבי האט אונז זייער געמוסר'ט (שיחות הר"ן, סימן רסד), אז מיר זאלן מכבד זיין די ווייב און רחמנות האבן אויף איר, ווייל זיי גייען אריבער אזויפיל צער אין לעבן מיטן ברענגען קינדער און מיטן ערציען די קינדער; מען מוז מכבד זיין די ווייב, רעדן שיין צו איר, און זיך נישט טענה'ן, און חס ושלום נישט טשעפען, ווייל די הייליגע חכמים זאגן (בבא מציעא נט): "לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה", מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו טשעפען די ווייב, ווייל די נאטור ביי ווייבער איז אז זיי וויינען שנעלער, און דאס איז א גרויסע פגם השם ישמרינו.

אז דו וועסט מקיים זיין אלעס וואס שטייט דא – וועסטו קומען צום יום הדין מיט פילע זכותים, און דו וועסט זוכה זיין צו א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר; פאר דיר, פאר דיין משפחה און פאר גאנץ כלל ישראל, אמן ואמן.

